Δημόκριτος

226

Ἀριστ. Περὶ ζῴων Γενέσεως. Βιβλ. Ε σ. 450.

Ἀλλ' ὧν ἡ παραλείπουσι τὸ τελικὸν αἴτιον ἀναφέροντες εἰς φυσικὴν ἀνάγκην.

«Δημόκριτος δὲ τὸ οὗ ἕνεκα ἀφεὶς λέγειν, πάντα ἀνάγει εἰς ἀνάγκην οἷς χρῆται ἡ φύσις, ὄντα μὲν τοιαῦτα, οὐ μὴν ἀλλ' ἕνεκά τινός γε, καὶ τοῦ περὶ ἕκαστον βελτίονος χάριν· ὥστε γίνεσθαι μὲν οὐδὲν κωλύει οὕτω καὶ ἐκπίπτειν, ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τὸ τέλος· ταῦτα δ' ὡς κινοῦντα καὶ ὡς ὄργανα καὶ ὡς ὕλη αἴτια, ἐπεὶ καὶ τῷ πνεύματι ἐργάζεσθαι τὰ πολλὰ εἰκὸς ὡς ὀργάνῳ.

Ἀριστ. Περὶ Ξενοφάνους Δ' σ. 673-4.

κ . . . . ἔτι πολλὰ [illegible] εἶναι τὰ πάντα ὥσπερ, ὡς καὶ ὁ Ἀναξίμανδρος καὶ Ἀναξιμένης λέγουσιν, ὁ μὲν ὕδωρ εἶναι φάμενος τὸ πᾶν, ὁ δέ, ὁ Ἀναξιμένης, ἀέρα, καὶ ὅσοι ἄλλοι οὕτως εἶναι τὸ πᾶν ἓν ἠξιώκασιν. τοῦτο ἤδη σχήμασί τε καὶ πλήθει καὶ ὀλιγότητι καὶ τῷ μανὸν ἢ πυκνὸν γίνεσθαι, πολλὰ καὶ ἄπειρα ὄντα τε καὶ γιγνόμενα ἀπεργάζεσθαι τὸ ὅλον. Φησὶ δὲ καὶ ὁ Δημόκριτος τὸ ὕδωρ τε καὶ τὸν ἀέρα ἕκαστόν τε τῶν πολλῶν, ταὐτὸ ὂν ῥυσμῷ διαφέρειν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

228

Δημόκριτος

Αρ. Γ. Περὶ ζώων γενέσεως. Βεκ. Ε. σ. 430.

Αψηφῶν ἢ παραλείπων τὸ τελικὸν αἴτιον ἀναφέρει τὰ πάντα εἰς τὴν φυσικὴν ἀνάγκην.

« Δημόκριτος δὲ τὸ οὗ ἕνεκα ἀφεὶς λέγειν, πάντα ἀνάγει εἰς ἀνάγκην οἷς χρῆται ἡ φύσις, ἔστι μὲν τοιαῦτα, οὐ μὴν ἀλλ' ἕνεκά τινός ἐστι, καὶ τοῦ περὶ ἕκαστον βελτίονος χάριν· ὥστε γίνεσθαι μὲν οὐδὲν κωλύει οὕτω καὶ ἐκπίπτειν, ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τὸ τέλος· ταῦτα δ' ὡς κινοῦντα καὶ ὡς ὄργανα καὶ ὡς ὕλη αἴτια, ἐπεὶ καὶ τῷ πνεύματι ἐργάζεσθαι τὰ πολλὰ εἰκὸς ὡς ὀργάνῳ. »

Αρ. Περὶ Ξενοφάνους Β΄ σ. 673-4.

« . . . . εἰ οὐδὲν κωλύει μίαν εἶναι τινὰ τὸ πᾶν μορφήν, ὡς καὶ ὁ Ἀναξίμανδρος ἢ ὁ Ἀναξιμένης λέγουσιν, ὁ μὲν ὕδωρ εἶναι φάμενος τὸ πᾶν, ὁ δέ, ὁ Ἀναξιμένης ἀέρα, καὶ ὅσοι ἄλλοι οὕτως εἶναι τὸ πᾶν ἓν ἠξιώκασιν. Τοῦτο ἤδη σχήμασί τε καὶ πλήθει καὶ ὀλιγότητι, καὶ τῷ μανὸν ἢ πυκνὸν γίνεσθαι, πολλὰ καὶ ἄπειρα ὄντα τε καὶ γινόμενα ἀπεργάζεσθαι τὸ ὅλον. Φησὶ δὲ καὶ ὁ Δημόκριτος τὸ ὕδωρ τε καὶ τὸν ἀέρα ἕκαστόν τε τῶν πολλῶν, ταὐτὸ ὄν, ῥυσμῷ διαφέρειν. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ